

Budapest, 1965. január 23.

Kedves Tayyib!

Tegnap kézbesítette a Külügyminisztérium Tayyib kedves üdvözlő sorait és megemlékezését, ajándékát. Szívből köszönjük, felelősségem és én is jókívánságait és kedvességét.

Remélem, hogy rövidesen viszontláthatjuk egymást: Asım Mutlu úr 1964. XII. 2-ri levelében meghívott, hogy tartsak előadást a Güzel San'atlar Akademijsin. A levélre már válaszoltam is, április 20-május 20. között leszek Törökországban, főként Istanbulban; Ankarába csak néhány napra megyek át, előadást tartani az Orta Doğu Teknik Üniversitesin.

Nagyon sok könyvet szeretnék átnézni a Bayezit Kütüphanesiben. Ezen kívül minden törökországi tartózkodásom alkalmat nyújt arra is, hogy szép analógiákat találjak a magyarországi török emlékekhez.

Nagyon hálás vagyok Tayyib, hogy mindig olyan szeretettel és baráti segítőkészséggel intézi az ügyeimet. Tudom, hogy nagyon nehéz egyelőre valamit is tenni ilyen dolgokban, de "İnşallah" javulni fognak a lehetőségek és lesz majd előbb-utóbb mód és alkalom arra, hogy alaposabb tanulmányokat tudjak Törökországban végezni.

Remélem, jól szolgál az egészsége. Az a legfontosabb, hogy túl legyen a betegségen. Itt Pesten jól mondott a professzor. Nagyon örültem, hogy olyan megnyugtató volt a véleménye.

Remélem, hogy családjá is jól van. Kivánok mindannyiuknak nagyon szerencsés, boldog újévet!

Nálunk különösebb újság nincsen. Jól vagyunk. Dolgozzatunk. Így gyorsabban múlik az idő.

A törökországi utam már biztosnak látszik. Január 14.-én értesített a török követség, hogy két hónapos török vízumot kaptam. Most már csak a magyar útlevél érvényesítése van hátra. Remélem, nem lesz ennek semmi akadálya. A minisztériumba már beadtam a meghívóleveleket és kérvényemet. Mihelyt az ügy elintéződik, megírom, hogy pontosan mikor érkezem.

*Szeretettel öleli
Özgent Barátja Géza*